

ud paa, at Udgiftspost 17 paa Kommunitetets Budget: Tilskud til Universitetets Legater indtil 5,000 Kr. udgaar. Som det vil være det høje Ting bekendt, er dette Forslag om at yde et Tilskud til Universitetets Legater af indtil 5,000 Kr. aarlig fremsat af den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet nede i Folketinget i forbindelse med et Par andre Forslag, nemlig et Forslag om at nedsætte Rente af Kommunitetets Kapitalformue med $\frac{1}{4}$ pCt. og ligeledes Rente af Sorø Akademis Kapitalformue med $\frac{1}{4}$ pCt. Spørgsmaalet om disse Rentenedsættelser har Flertallet ikke rørt ved. Den højtærede Kultusminister har dels i sine Skrivelser til Folketingets Finansudvalg dels i sine Udtalelser i det andet Ting gjort Rede for Grunden til, at han har foreslaaet en saadan Rentenedsættelse. Han gaar nemlig ud fra den Betragtning, at, da der er indkommet Forslag fra den Bestyrelse, der nærmest har med disse Fonds, at gøre om, at man skulde gaa $\frac{1}{4}$ pCt. ned for at faa disse Penge udlaant mod forfarlig Prioritet og for at kunne beholde dem, hvor de nu ere anbragte mod god Prioritet, vil det være nødvendigt at gaa ned med $\frac{1}{4}$ pCt. af Rente. Han hævdede, at i og for sig er dette noget, som kan gøres administrativt. Der behøves i og for sig ingen Bevilling, og det er jo noget, der for saa vidt maa erkendes; Ministeren kan gøre det; man maa sige, at naar Ministeren ikke kan faa 4 pCt., maa han selvfølgelig kunne gaa ned til $3\frac{3}{4}$ pCt. Ligeledes er det rigtigt, at det er Ministeren, der har det administrative Støn over, hvorledes det vil være forfarligt og rigtigt at handle i saa Henseende. Han er saa gaaet ud fra, at man bør ikke i Finansloven, i dette Overflag over Indtægter og Udgifter, opføre et større Beløb end det, man kan gøre Regning paa med Sikkerhed at faa ind, noget, der i og for sig maa billiges, i hvert Tilfælde indser jeg ikke Nyttens af, at man nede i Folketinget f. Eks. forhøjer Indtægten af det kongelige Teater udover, hvad der antages at kunne naas. Det er selvfølgelig rigtigt at holde sig paa den sikre Side i sine Overflag. Udvalgets Flertal rører derfor ikke ved disse Spørgsmaal. Ministeren maa afgøre, hvad der er det rigtige, og forfarlige, paa sit eget Ansvar, akkurat ligesom den, der ellers har Bestyrelsen af et Gods under sig, maa handle saaledes, som han finder det rigtigt. Det rører vi, som sagt, ikke ved. Derimod indse vi ikke, at det har været nødvendigt, eller staar i nogen forbindelse dermed, naar den højtærede Minister endvidere har foreslaaet, at der skulde ydes et Tilskud til Universitetets

Legatmidler af indtil 5,000 Kr. Ministeren er derved gaaet ud fra, at der ogsaa vil blive Spørgsmaal om, at man ikke kunde faa den hidtidige Rente af 4 pCt. af Universitetets Legatmidler. Derved er nu det at mærke, at Universitetets Legatmidler slet ikke høre under Rigsdagen, de findes ikke paa Finansloven. Det er Midler, der ere givne af private til Understøttelse af trængende Studenter. Naturligvis maa man indrømme, at det ikke er heldigt, naar enten den Slags Legatmidler eller andre Legatmidler, komme til at raade over færre Penge til Uddeling, end man hidtil har haft, fordi Konjunkturerne ændre sig, saaledes at de ikke kunne faa samme Indtægt som tidligere af deres Kapitalformue, men Udvalgets Flertal er dog af den Formening, at dette ikke er nogen tilstrækkelig Grund til, at man skal lade en anden Fond, der staar under Rigsdagens Bestyrelse, tilstøde det manglende, ikke fordi Flertallet ikke gerne vil unde de fattige Studenter al den Understøttelse, de hidtil have faaet, men vi antage, at det ikke er en korrekt Maade saaledes forud at sikre et Tilskud til selve Legatmidlerne, der gør det muligt at uddele det samme Beløb som hidtil. Universitetets Legatmidler maa efter Udvalgets Formening dele Stæbne med alle de mange andre Legatmidler, der ere her i Landet, saaledes, at naar de ikke kunne faa det samme i Rente ud af Pengene nu som tidligere, maa Beløbene nedsættes. Skulde det saa vise sig, at det vilde være rigtigt at komme til Hjælp paa Grund af denne Kalamitet, vil jo dette altid kunne ske, f. Eks. ogsaa gennem Kommunitetet; men saaledes at lade Kommunitetet faa at sige være en Reservefond for Universitetets Legatmidler, hvilket man synes at være inde paa her, finder man i og for sig ikke er heldigt, og vi have derfor foreslaaet, at denne Post udgaar.

Det næste Vædringsforslag, under Nr. 7, behøver jeg ikke videre at opholde mig ved; det er af samme Karakter som Vædringsforslaget under Nr. 1. Ministeren har der foreslaaet, at man ikke nedsætter Rente af de lærde Skolers Fonds rentebærende Formue fra 4 til $3\frac{3}{4}$ Procent, da der ingen Nødvendighed er derfor.

Jeg kommer derefter til Krigsministeriets Budget. Der skal jeg straks henlede Opmærksomheden paa Nr. 8, som jeg særlig skal sige et Par Ord om. Dette Vædringsforslag af Ministeren gaar ud paa at yde et personligt Tillæg til en Departementschef i Krigsministeriet af 800 Kr.. Forslaget er i pekuniær Henseende ikke betydeligt; men det har en ganske særlig principiel Betydning; og det er nemlig den, at medens nu For-